

ninger paa, hvorledes vi skulle forholde os her i Tinget ved Finanslovbehandlingen. Vi kunne være ham meget taknemmelige derfor, men jeg antager dog, at Tingets Flertal helst vil følge sin egen Opfattelse af, hvad der er hensigtsmæssigt. — Naar det ærede Mindretal udtalte sig om det mærkelige i, at Udvalgets Flertal ikke har villet foretage noget i Anledning af de foreliggende omfattende Overstridelser, medens vi ere komne ind paa adskillige Spørgsmaal med forholdsvis smaa Poster, saa staar det i Forbindelse med, at det jo er det første Nar, at det ærede Medlem er i Udvalget angaaende Statsrevisionens Betænkning. Thi ellers vilde han jo vide, at hele Udvalget, specielt Flertallet, har gjort det til en Regel, som ordentligvis ikke fraviges, kun at beskæftige sig med de Punkter, som Statsrevisionen har fundet Anledning til at fremdrage, men i øvrigt har ladet ligge, hvad der ellers kunde være Grund til at fremdrage. Dette er vistnok meget praktisk, thi naar Statsrevisionen ikke har indladt sig paa at belyse et Punkt, saa turde der heller ikke være Anledning for Udvalget til at gøre det, thi saa blev vi vist aldrig færdige. Men naar nu Statsrevisionen ikke har gjort det, saa er det grundet i noget, som jeg antager, det ærede ny Medlem af Udvalget har overset, og det er, at saa vel Statsregnskabet med disse føle-Prækker som ogsaa Statsrevisionsbetænkningen med Posterne, der ere „uden for Budgettet“, er affattet i Overensstemmelse med en lang Række Naars-Statsregnskaber og Betænkninger. Det vil findes i dem alle sammen. Det, som nemlig er det særlige i saa Henseende, er blot det rent formelle, at der staar Prækker eller Ordene „uden for Budgettet“, thi hvad der foreligger, er ikke andet, end hvad der foreligger paa saa mange Punkter paa samtlige Ministeriers Afsnit af Statsregnskaberne. Vi have omtalt flere Punkter i det foregaaende, hvor der har været afholdt Udgifter, der ligge uden for Budgettet. Vi have haft f. Eks. paa det Kultusministerielle Budget forskellige saadanne Ting, hvor Ministeriet ikke har set sig foranlediget til at forlange Tillægsbevilling, og det er det samme, som foreligger her. Naar Statsrevisionen ikke har gjort nogen videre Betragtning gældende derved, saa skal jeg, uden at gaa i Detailler, thi saa vilde vi komme alt for langt, henvise til, hvad der findes anført under § 26 vedrørende Krigsministeriet, Posterne 8 og 21—30, hvilke Poster tilsammen omtrent andrage det Beløb af over 2 Millioner Kroner, som det ærede Medlem anførte. Man vil der se, at de alle sammen ere Gængangere, der have fore-

ligget endogsaa i et ikke ganske lille Antal Nar, og at Regeringen ved dem alle sammen mindst een Gang og ved de fleste af dem flere Gange har søgt at opnaa Bevillingen dels paa Finansloven og dels paa Tillægsbevillingslov, og at saa Ministeriet, naar det ikke har faaet dem, har afholdt Udgifterne alligevel i Genhold til de foreløbige Finanslove efter sin Opfattelse af, hvad der maatte anses for nødvendige Udgifter, naar Statens Tarv behørig skulde varetages. Den har maaste, hvad angaar enkelte af disse Poster — jeg har ikke undersøgt det nærmere — ikke taget dem op paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven det sidste Nar; jeg tror for Resten, at de findes der i det mindste saa godt som alle sammen. At den ikke har taget dem op i det administrative Budget, det er det samme, som Kirke- og Undervisningsministeriet har gjort med Hensyn til Teaterbudgettet. Det har ikke taget det med, men har afholdt Udgifterne efter sin Opfattelse af, hvad det fandt stemmende med Statens Tarv, naar Regeringen behørig skulde varetage denne Finanslov. For saa vidt forekommer det mig altsaa heller ikke, at der er videre Plads for det ærede Medlems Betragtninger. Naar han vilde have hele Statsregnskabet fastset overhovedet af den for alle Udgifter fælles Grund, at der ikke har været nogen ordinær Finanslov, saa kan jeg ikke indse, at han kan komme stort videre, thi mere end fastere Statsregnskabet i sin Helhed, kan man jo ikke. Forholdet er som sagt ikke andet, end hvad man finder ved de andre Poster, og desuden kan det ærede Medlem vist volig stole paa de Statsrevisorer, med hvem han samstemmer; naar de ikke have gjort særlig Bemærkning — det have de gjort i tidligere Nar — saa er det netop, fordi der ikke er mere at sige til det, end hvad der i tidligere Nar er sagt. Jeg skal som sagt ikke komme ind paa Detailler, men nøjes med at henvise til tidligere Statsregnskaber, som i stort Omfang have Bemærkningen: uden for Budgettet. Grunden, hvorfor den findes i større Omfang paa det krigsministerielle Budget end paa de andre Ministerier, er naturligvis den, at Rigsdagen har tælet for de andre Ministre og givet dem rigeligt, til endogsaa mere, end de vilde have, men Marineministeren og Krigsministeren have til Gengæld faaet saa overmaade lidt, saa de have ganske anderledes været henviste til deres egen sunde Bedømmelse af, hvad Stats-samfundets Tarv fordrer. Jeg skal blot fremdrage et enkelt Eksempel, der har størst Vægt, og det er Middelgrundsførtet. I Statsregnskabet for 1891—92 staar der: